

LỄ THẬT VỀ SỰ CHUỘC LẠI LOÀI NGƯỜI

Bài 14 - Các điều kiện về Luật pháp của năm Hân Hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ phải được tôn trọng (tiếp theo).

Chúng ta tiếp tục học Lễ thật về các điều kiện về Luật pháp của năm Hân Hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ phải được tôn trọng để áp dụng cho sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho tuyển dân của Ngài, mà chữ **năm - years**^{H8141} hân hỷ được chép trong Lê-vi ký đoạn 25 đó là chữ **שָׁנָה**- shaneh, số 8141 ra từ chữ **שָׁנָה**- shanah, số 8138 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: ***năm, đời người, suốt đời, một thời gian được chỉ định, được sắp đặt, được nhắc lại, được lập lại, được làm lại lần nữa, sự thay đổi, sự biến đổi, để sửa đổi lại, thước đo thời gian;***

Chúng ta cần phải định nghĩa đúng ý nghĩa, chân giá trị của chữ **năm** mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán với Môi-se và được chép xuống trong cuốn sách luật pháp, như Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán là: **Này, Ta đặt tại Si-ôn một hòn đá để làm nền, là đá đã thử nghiệm, là đá góc quý báu, là nền bền vững: ai tin sẽ chẳng gấp rúc.** (Ê-sai 28:16)

Đá là một loại vật liệu quan trọng không thể thiếu trong các công việc xây dựng, hoặc trực tiếp được dùng để xây dựng, hoặc gián tiếp tham gia vào việc xây dựng, vì từ đá mà người ta có xi-măng cùng các loại đá với kích cỡ khác nhau được sử dụng trong công việc xây dựng các công trình, từ nhà ở cho người ta đến các công trình quân sự, thương mại, cầu đường hoặc trên bộ, hoặc dưới nước. Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã dùng chữ **đá** để nói bóng về Lời đã được phán ra khỏi miệng Ngài để loài người sẽ nhờ sự hiểu biết về giá trị quan trọng của Lời Đức Chúa Trời liên quan đến sự sống sống của loài người, mà tiếp nhận, vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh cùng các điều răn của Đức Chúa Trời, để nhờ quyền phép của Lời Đức Chúa Trời mà phục hồi sự sống của linh hồn mình, cùng cứu chuộc thân thể xác thịt mình ra khỏi sự trừng phạt của luật pháp, mà sự cứu chuộc này đã không được áp dụng theo Lễ thật trong thời kỳ thuộc về Giao-ước cũ, mà chỉ được áp dụng cho Giao-ước Mới, vì thời kỳ được gọi là Giao-ước Mới này còn được gọi là **kỳ hoán cải**, là thời kỳ thuộc về ***năm Hân Hỷ thuộc về Lễ thật trong Danh của Đức Chúa Jêsus Christ***, theo đúng ý nghĩa của chữ **năm - years**^{H8141}-**שָׁנָה**- shaneh đã được dùng để chép về ***năm hân hỷ*** trong Lê-vi ký đoạn 25, có nghĩa là ***năm, đời người, suốt đời, một thời gian được chỉ định, được sắp đặt, được nhắc lại, được lập lại, được làm lại lần nữa, sự thay đổi, sự biến đổi, để sửa đổi lại, thước đo thời gian;***

Theo Lễ thật (còn được gọi là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời), thì kể từ khi Đức Chúa Jêsus Christ phục sinh và khi Đức Thánh Linh, là Thánh Linh của Đấng Christ, là Thần Lễ thật được ban xuống cho Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên đất này, cho tới khi tận thế, thì trọn thời gian này được gọi là ***Ngày của Đấng Christ, Năm của Đấng Christ, Kỳ hoán cải***. Như vậy, chúng ta đang ở trong Năm hân hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ, cũng được gọi là ***năm giải phóng***, mà ***năm của Đức Chúa Jêsus Christ*** không phải chỉ là một năm, mà là ***các năm*** (số nhiều), là không hề cùng, như Lời Chúa đã chép:

Thi-Thiên 102:26-28: Trời đất sẽ bị hư hoại, song Chúa hằng còn; Trời đất sẽ cũ mòn hết như áo xống; Chúa sẽ đổi trời đất như cái áo, và nó bị biến thay; Song Chúa không hề biến cải, các năm - years^{H8141} **Chúa không hề cùng. Con cháu tôi tớ Chúa sẽ còn có, dòng dõi họ sẽ được lập vững trước mặt Chúa.**

Hê-bơ-rơ 4:1-16: Vậy, đang khi còn có Lời hứa cho vào sự yên nghỉ Chúa, hãy lo sợ, kéo trong chúng ta có ai bị trừ ra chẳng. Vì tin lành này đã rao truyền cho chúng ta cũng như cho họ; những Lời họ đã nghe không ích chi hết, vì trong khi nghe, chẳng lấy đức tin nhận Lời đó thuộc về mình. Về phần chúng ta là kẻ đã tin, thì vào sự yên nghỉ, như Đức Chúa Trời đã phán rằng: Này là Lời thề Ta đã lập trong cơn thịnh nộ: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta! Dầu vậy, công việc của Ngài đã xong rồi từ buổi sáng thế. Vì luận về ngày thứ bảy, có chép rằng: Ngày thứ bảy Đức Chúa Trời nghỉ cả các công việc Ngài. Lại một chỗ khác có chép rằng: Chúng nó sẽ chẳng hề vào sự yên nghỉ của Ta. Như vậy, vì đã dành cho mấy người phải vào đó, và vì những kẻ nghe tin lành ấy trước nhất đã không vào đó bởi chẳng tin, nên về sau lâu lắm, trong một thơ của Đa-vít, Chúa lại định một ngày nữa gọi là “Ngày nay”, như trên kia đã dẫn rằng: Ngày nay nếu các người nghe tiếng Ngài, thì chớ cứng lòng. Vả, nếu Giô-suê đã cho họ yên nghỉ, thì chắc sau không còn nói về một ngày khác nữa. Vậy thì còn lại một ngày yên nghỉ cho dân Đức Chúa Trời. Vì ai vào sự yên nghỉ của Đức Chúa Trời, thì nghỉ công việc mình, cũng như Đức Chúa Trời đã nghỉ công việc của Ngài vậy. Vậy, chúng ta phải gắng sức vào sự yên nghỉ đó, hầu

cho không có một người nào trong chúng ta theo gương kẻ chẳng tin kia mà vấp ngã. Vì Lời của Đức Chúa Trời là Lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gương hai lưỡi, thấu vào đến đôi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng. Chẳng có vật nào được giấu kín trước mặt Chúa, nhưng thấy đều trần trụi và lộ ra trước mắt Đấng mà chúng ta phải thừa lại, ấy vậy, vì chúng ta có thầy tế lễ thượng phẩm lớn đã trải qua các tầng trời, tức là Đức Chúa Jêsus, Con Đức Chúa Trời, thì hãy bền giữ Lời chúng ta đã nhận tin. Vì chúng ta không có thầy tế lễ thượng phẩm chẳng có thể cảm thương sự yếu đuối chúng ta, bèn có một thầy tế lễ bị thử thách trong mọi việc cũng như chúng ta, song chẳng phạm tội. Vậy, chúng ta hãy vững lòng đến gần ngôi ơn phước, hầu cho được thương xót và tìm được ơn để giúp chúng ta trong thì giờ có cần dùng.

Thời gian được gọi là năm-years^{H8141} - 𐤍𐤊𐤏 - shaneh này được áp dụng cho hết thấy những người nào sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ, là tin Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà thời gian này sẽ tiếp tục còn cho những linh hồn nào được sanh ra trong thân thể xác thịt ở trên đất này, mà thời gian này đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời *chỉ định, ấn định, sắp đặt, được nhắc lại, được lặp lại*... cho đến khi một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-va được chọn đủ số. Còn đời (năm-years^{H8141}) của mỗi người được sanh ra trên đất này là hạn chế, không phải theo số năm, mà là tùy theo tình trạng sống của linh hồn của người đó trước luật pháp của Đức Chúa Trời, mà linh hồn người đó được ở lâu hay là ngắn trong thân thể xác thịt mình, đó là lý do mà Lời Chúa có chép rằng: “*hãy lợi dụng thì giờ, vì những ngày là xấu*”.

Bây giờ chúng ta học tiếp theo bài trước (*Bài 13 - Những điều kiện của Luật pháp phải được tôn trọng trong năm Hân Hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ*), đó là chúng ta tiếp đến Lê-vi ký 25:28.

Lê-vi ký 25:28: Nếu nguyên chủ không tìm đủ giá đặng trả cho, đất bán sẽ thuộc về người chủ mua cho đến năm hân hỷ; đoạn đất sẽ ra khỏi tay chủ mua và về nguyên chủ.

Bản King James version chép: ²⁸But if^{H518} he be not able^{H4672-H1767} to restore^{H7725} it to him, then that which is sold^{H4465} shall remain^{H1961} in the hand^{H3027} of him that hath bought^{H7069} it until^{H5704} the year^{H8141} of jubilee^{H3104}: and in the jubilee^{H3104} it shall go^{H3318} out, and he shall return^{H7725} unto his possession^{H272}.

Nguyên văn câu 28 phải dịch đủ nghĩa, đó là: *Nếu người ấy (là người đã vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là người đã phạm tội) không tìm đủ các bằng chứng để xưng ra trong sự ăn năn các tội lỗi mà người ấy đã phạm, hầu cho được chuộc lại những sự mà người ấy đã bán, tức là được tha thứ những tội lỗi mà người ấy đã vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, (còn ma quỷ là kẻ mua, là kẻ đã cám dỗ, là kẻ khiến người ta vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời), và vì các tội lỗi đó mà đất (thuộc thể) hoặc thân thể xác thịt người ấy (thuộc linh) đã thuộc về kẻ mua (là ma quỷ) cho tới năm hân hỷ (là thời hạn cuối cùng của sự sống người đó ở trên đất này): nhưng khi năm hân hỷ đã qua (nghĩa là đã chấm dứt, đã hết hạn đối với sự sống của linh hồn người ấy), thì thân thể xác thịt của người ấy không được chuộc lại vì vẫn còn trong tay của kẻ đã mua (là ma quỷ) còn linh hồn người ấy (người đã bán) phải trở về với Đấng đã tạo nên mình, để chịu sự phán xét của Đức Chúa Trời.*

Trọng nghĩa của câu 28 trên là rất rõ ràng, nhưng do những người dịch không phải là người được Đức Chúa Trời xúc dầu, nên họ đã dịch theo các bản Kinh-Thánh không phải là ngôn ngữ Hê-bơ-rơ và vì không có sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời, nên họ đã dịch theo khả năng hiểu biết của mình mà hạn chế ý nghĩa thật của luật pháp và cũng vì thời kỳ người ta dịch Kinh-Thánh sang tiếng Việt bị hạn chế về kỹ thuật in cũng như các và phương tiện được sử dụng để tra cứu ngôn ngữ, như Kinh-Thánh đã cảnh báo trước về những sự có liên quan đến việc dịch thuật Lời Đức Chúa Trời sang các thứ ngôn ngữ trong thế gian này.

Châm ngôn 4:1-27: Hỡi các con, hãy nghe Lời khuyên dạy của một người Cha, khá chú ý vào, hầu cho biết sự thông sáng; Vì Ta ban cho các con một đạo lý tốt lành; Chớ lìa bỏ lời dạy dỗ của Ta. Khi còn thơ ấu, Ta là con trai của Cha Ta, một đứa con một của mẹ Ta yêu mến. Cha Ta có dạy Ta rằng: Lòng con khá ghi nhớ các Lời của Ta; Hãy gìn giữ mạng lệnh của Ta, thì con sẽ được sống. Khá cầu lấy sự khôn ngoan, khá cầu lấy sự thông sáng, chớ quên, chớ xây bỏ các Lời của miệng Ta; Đừng lìa bỏ sự khôn ngoan, ắt Người sẽ gìn giữ con; Hãy yêu mến Người, thì Người sẽ phù hộ con. Sự khôn ngoan là điều cần nhất; vậy, khá cầu lấy Sự khôn ngoan; Hãy dùng hết của con đã được mà mua Sự thông sáng. Hãy tôn tặng Sự khôn ngoan, thì Sự khôn ngoan sẽ thăng con lên, làm cho con được vinh hiển, khi con hoài niệm đến. Sự khôn ngoan sẽ đội trên đầu con một dây hoa mỹ, và ban cho con một mão triều thiên vinh

quang. Hỡi con, hãy nghe và tiếp nhận các Lời của Ta; Thì năm tháng của đời con sẽ được thêm nhiều lên. Ta đã dạy dỗ con đường khôn ngoan, dẫn con đi trong các lối ngay thẳng. Khi con đi, bước chân con sẽ không ngập ngừng, và khi con chạy, con sẽ không vấp ngã. Hãy nắm chắc điều khuyên dạy, chớ buông ra; Khá gìn giữ nó, vì là sự sống của con. Chớ vào trong lối kẻ hung dữ, và đừng đi đường kẻ gian ác. Hãy tránh đường ấy, chớ đi ngang qua nó; Hãy xây khỏi nó và cứ đi thẳng. Vì nếu chúng nó không làm điều ác, thì ngủ không đặng; Bằng chưa gây cho người nào vấp phạm, thì giấc ngủ bị cất khỏi chúng nó. Vì chúng nó ăn bánh của sự gian ác, và uống rượu của sự hung hăng. Nhưng con đường người công bình giống như sự sáng chiếu rạng, càng sáng thêm lên cho đến giữa trưa. Còn nẻo kẻ gian ác vẫn như tăm tối; Chúng nó chẳng biết mình vấp ngã vì đâu. Hỡi con, hãy chăm chỉ về các Lời của Ta, khá nghiêng tai nghe những bài giảng thuyết của Ta. Các Lời ấy chớ để xa khỏi mắt con, hãy giữ lấy nơi lòng con. Vì Lời ấy là sự sống cho người nào tìm được nó, và sự khỏe mạnh cho toàn thân thể của họ. Khá cẩn thận giữ tấm lòng của con hơn hết, vì các nguồn sự sống do nơi nó mà ra. Con hãy dẹp ra sự gian tà của miệng, và bỏ cách xa con sự giả dối của môi. Mắt con hãy ngó ngay trước mặt, và mí mắt con khá xem thẳng trước mặt con. Hãy ban bằng cái nẻo của chân con đi, và lập cho vững vàng các đường lối con, chớ xây qua bên hữu hay bên tả; Hãy dời chân con khỏi sự ác.

Câu 27 trên chép: **Hãy dời chân con khỏi sự ác - remove^{H5493} thy foot^{H7272} from evil^{H7451}.**

Chữ **chân - foot^{H7272}** chép trong câu 27 trên, đó là chữ רַגְלִי - regel, số 7272 ra từ chữ רַגַל - ragal, số 7270 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *bàn chân, sự di chuyển của bàn chân, sự do thám, sự đưa chuyện, sự vu khống, sự nói xấu sau lưng, sự hướng dẫn, sự chỉ dẫn;*

Chữ **chân** được chép đây không nói về bàn chân xác thịt của người ta, vì nó là chi thể không tự điều khiển, nhưng là nói về tâm trí, cái lòng của người ta, là những sự suy nghĩ, những sự toan tính trong đầu, trong lòng của người ta. Linh hồn của người ta phải quản trị tâm trí mình, phải dời khỏi những sự suy nghĩ, những sự toan tính ác, xấu xa, vì từ nơi đó mà môi miệng của người ta sẽ nói ra các lời ác, hoặc tạo nên hậu quả ác, như nói xấu, nói sai sự thật, nói không đúng như đáng phải nói theo Lời của Đức Chúa Trời đã chép, đã phán. Vì Lời Chúa đã chép trong sách Châm ngôn luôn cảnh cáo linh hồn người ta phải canh giữ môi miệng mình, nhất là khi nói về Lời Đức Chúa Trời, giảng Lời Đức Chúa Trời thì phải thật cẩn thận, vì ma quỷ là kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời, luôn tìm cách khiến người ta hiểu sai Lời của Đức Chúa Trời và nói không đúng như Lời Đức Chúa Trời đã chép, đã phán. Lời Đức Chúa Trời là luật pháp của loài người và là đường đi, là con đường dẫn loài người ra khỏi nơi tối tăm đến nơi sáng láng lạ lùng của Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên bất luận người nào khi nói, khi công bố Lời Đức Chúa Trời dưới mọi hình thức, thì mục đích của những sự nói, sự công bố đó phải được dắt dẫn bởi Đức Thánh Linh, vì ngoài những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, thì loài người xác thịt không thể nào hiểu được Lời của Đức Chúa Trời.

Chính vì tính chất nghiêm trọng của Lời Đức Chúa Trời khi được công bố qua môi miệng của loài người, nên khi tâm trí, cái lòng của người ta không hiểu đúng ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời thì sự rao giảng của người đó sẽ có tác hại nghiêm trọng không chỉ với một vài người, vì thời gian sẽ khiến cho những sự sai lầm đó trở thành tín lý sai, khiến cho Lời của Đức Chúa Trời ra sự nói dối, như Đức Giê-hô-va đã phán về những người giữ chức thầy thông giáo trong dân Y-sơ-ra-ên đã làm như vậy:

Giê-rê-mi 8:8-13: Sao các người nói được rằng: Chúng ta là khôn sáng, có luật pháp Đức Giê-hô-va ở với chúng ta? Nhưng, này, ngọn bút giả dối của bọn thông giáo đã làm cho luật pháp ấy ra sự nói dối! Những kẻ khôn sáng bị xấu hổ, sợ hãi, và bị bắt. Chúng nó đã bỏ Lời của Đức Giê-hô-va; thì sự khôn ngoan nó là thể nào? Vậy nên, Ta sẽ ban vợ chúng nó cho kẻ khác, ruộng chúng nó cho chủ mới; vì từ kẻ rất nhỏ cho đến người rất lớn, ai nấy đều tham lam; từ tiên tri cho đến thầy tế lễ, ai nấy đều làm sự gian dối. Chúng nó rịt vết thương cho con gái dân của Ta cách sơ sài, nói rằng: Bình an, bình an! mà không bình an chi hết. Chúng nó làm ra sự gớm ghiếc, há lấy làm xấu hổ ư? đã chẳng xấu hổ chút nào, lại cũng không then đổ mặt. Vậy nên chúng nó sẽ ngã với những người vấp ngã. Đến ngày thăm phạt, chúng nó sẽ bị lật đổ, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Thật, Ta sẽ diệt hết chúng nó. Chẳng còn trái nho trên cây nho; chẳng còn trái vả trên cây vả; lá sẽ khô rụng; những điều Ta đã ban cho, sẽ bị cất lấy!

Theo nguyên tắc của luật pháp mà Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, là không hề thay đổi, không có sự tây vị, vì thế cho nên khi chúng ta đọc Lời Chúa chép về những điều kiện liên quan đến sự cứu

chuộc, đặc biệt trong luật của Năm Hân Hỷ, thì chúng ta phải có sự hiểu biết và phải suy gẫm cẩn thận để thực hành đúng theo luật pháp, vì chúng ta đang ở trong kỳ sau rốt, là kỳ sự sáng thật trong Lời của Đức Chúa Trời được tỏ ra rõ hơn, cùng với các ơn của Đức Thánh Linh ban cho những người được chọn vào chức vụ chuyên suy gẫm, nghiên cứu ngôn ngữ Hê-bơ-rơ để chuyển dịch sang các ngôn ngữ khác ở trong thế gian này, hầu cho mọi người tin Chúa sẽ nhờ những sự chuyển dịch ngôn ngữ đủ và đúng theo ý nghĩa của Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, mà thực hành đúng và áp dụng đúng ý nghĩa của Lời Chúa cách đầy đủ, trọn vẹn mà nhận được sự giải cứu, sự chữa lành, sự giải phóng thân thể xác thịt mình ra khỏi quyền lực của ma quỷ.

Bây giờ chúng ta tiếp tục suy gẫm Lời Chúa chép trong Lê-vi ký đoạn 25, từ câu 29 đến câu 30.

Lê-vi ký 25:29-30: Nếu người nào bán một cái nhà ở trong thành có vách bọc, thì có được phép chuộc lại cho đến giáp một năm sau khi bán; phép chuộc lại của người chỉ trong một năm trọn vậy. Còn nếu không chuộc lại trước khi giáp hạn một năm trọn, thì nhà ở trong thành có vách bọc đó sẽ về chủ mua và dòng dõi người mãi mãi; đến năm hân hỷ nhà đó không ra khỏi tay họ.

Theo luật pháp văn tự, thì nếu một người (a man^{H376}) bất kỳ hoặc nam hay nữ, đã bán một ngôi nhà mà người ấy sống trong đó, mà ngôi nhà này ở trong một cái thành được xây dựng có tường thành bao quanh để bảo vệ (như những người Y-sơ-ra-ên sống trong thành Giê-ru-sa-lem vậy), thì người này được quyền chuộc lại nhà đó trong bất kỳ ngày nào trong vòng một năm kể từ sau người ấy đã bán nhà đó.

Trong vòng một năm trọn, nghĩa là không được vượt qua thời gian một năm kể từ sau khi bán, mà theo lịch của Y-sơ-ra-ên là 360 ngày cho một năm, và như vậy, thời gian để chuộc lại sản nghiệp này không được tính theo luật chung của năm hân hỷ, nhưng theo số ngày cho một năm là 360 này, nếu quá một ngày sau 360 ngày đó, thì cái nhà đó sẽ hoàn toàn thuộc về tay của người đã mua nhà đó. Điều đó có nghĩa là người đã bán cái nhà đó không được phép chuộc lại nữa, ngay cả khi người ta đang ở trong năm hân hỷ đến cũng vậy, người đã bán nhà đó không có quyền chuộc lại.

Chúng ta hãy chú ý đến ngôn ngữ Hê-bơ-rơ đã chép trong sách luật pháp của Đức Chúa Trời để nhận biết những sự sâu nhiệm giấu kín trong các lời văn tự này, vì Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định một kỳ, Ngài sẽ khiến muôn dân trên đất này quay trở lại với ngôn ngữ nguyên thủy của loài người, bắt đầu từ A-đam, là người được Đức Giê-Hô-va tạo nên trước nhất trên trái đất này, mà ngôn ngữ nguyên thủy đó là tiếng Hê-bơ-rơ.

Sô-phô-ni 3:1-11: Khốn thay cho thành bạn nghịch và ô uế, làm sự bạo ngược! Nó không nghe Lời; không chịu sửa dạy; không nhờ cậy Đức Giê-hô-va; không đến gần Đức Chúa Trời mình. Các quan trưởng ở giữa nó như sư tử gầm thét, các quan xét nó như muông sói ban đêm, không để dành chi lại đến sáng mai. Các kẻ tiên tri nó đều là càn dỡ dối trá; các thầy tế lễ nó làm ô uế nơi thánh, và làm quanh quẹo luật pháp. Đức Giê-hô-va ở giữa nó là công bình, chẳng hề làm sự gian ác; mỗi buổi mai Ngài tỏ sự công bình mình ra giữa sự sáng, chẳng hề cách dứt; song kẻ bất nghĩa chẳng biết xấu hổ. Ta đã diệt các dân tộc, tháp góc thành chúng nó đều hoang vu. Ta làm cho phố chợ nó ra vắng vẻ, đến nỗi không ai đi qua. Thành nó đã bị phá diệt, không còn một người nào, và chẳng có ai ở đó. Ta đã bảo rằng: Người chỉ nên kính sợ Ta, chịu sửa dạy, thì chỗ ở nó sẽ không bị dứt đi, theo mọi sự Ta đã định về nó. Nhưng chúng nó trỗi dậy sớm, làm bại hoại mọi công việc mình. Vậy nên, Đức Giê-hô-va phán: Các người khờ dại Ta cho đến ngày Ta sẽ dấy lên đảng cướp bắt; vì Ta đã định thu góp các dân tộc và nhóm hiệp các nước, hầu cho Ta đổ sự thịnh nộ và cả sự nóng giận của Ta trên chúng nó, vì cả đất sẽ bị nuốt bởi lửa ghen của Ta. Vì bấy giờ Ta sẽ ban môi miếng thanh sạch cho các dân, hầu cho chúng nó thảy đều kêu cầu Danh Đức Giê-hô-va, đặt một lòng hầu việc Ngài. Những kẻ cầu khẩn Ta, tức là con gái của kẻ tan lạc của Ta ở bên kia các sông Ê-thi-ô-bi, sẽ đem dâng lễ vật cho Ta. Trong ngày đó, người sẽ không còn xấu hổ vì cơ mọi việc mình làm, là những việc đã phạm tội nghịch cùng Ta; vì bấy giờ Ta sẽ cất bỏ kẻ vui sướng kiêu ngạo khỏi giữa người; rày về sau người sẽ không còn kiêu ngạo trên núi thánh của Ta nữa.

Bản King James version chép câu 9 trên như sau: ⁹For then^{H227} will I turn^{H2015} to the people^{H5971} a pure^{H1305} language^{H8193}, that they may all^{H3605} call^{H7121} upon the name^{H8034} of the LORD^{H3068}, to serve^{H5647} him with one^{H259} consent^{H7926}.

Nghĩa là: Vì bấy giờ Ta sẽ khiến muôn dân quay trở lại với ngôn ngữ nguyên thủy (thánh sạch, nguyên chất), hầu cho hết thảy đều sẽ kêu cầu Danh Đức Giê-Hô-va, để cùng một lòng (một vai) hầu việc Ngài.

Bây giờ chúng ta cùng suy gẫm các Lời đã chép trong mạng lệnh của Đức Giê-Hô-va, liên quan đến sự chuộc lại sản nghiệp mà người ta đã vì sự thiếu hiết (*sự nghèo thuộc linh*) về luật pháp của Đức Chúa Trời mà bán (*vi phạm luật pháp*) sản nghiệp của mình (*nhà, thân thể xác thịt mình*) cho ma quỷ (*kẻ mua*).

Lê-vi ký 25:29: Nếu người nào bán một cái nhà ở trong thành có vách bọc, thì có được phép chuộc lại cho đến giáp một năm sau khi bán; phép chuộc lại của người chỉ trong một năm trọn vậy.

Bản King James version chép: ²⁹And if ^{H3588} a man ^{H376} sell ^{H4376} a dwelling ^{H4186} house ^{H1004} in a walled ^{H2346} city ^{H5892}, then he may redeem ^{H1353} it within ^{H5704} a whole ^{H8552} year ^{H8141} after it is sold ^{H4465}; within ^{H5704} a full ^{H3117} year ^{H3117} may he redeem ^{H1353} it.

Chữ người nào - a man ^{H376} chép trong câu 29 trên, đó là chữ **אִישׁ** - 'iysh, số 376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *con người, người nam, người chồng, kẻ tôi tớ, kẻ hầu việc, bất kỳ người nào;*

Sự mâu nhiệm về chữ người này đã được che giấu khỏi con mắt của loài người xác thịt, vì nếu người ta sử dụng từ điển để tra cứu, thì chữ người đó chỉ nói về người đàn ông mà thôi, nhưng theo Lê thật thì linh hồn của loài người luôn là giống đực, còn thân thể xác thịt của người ta luôn là giống cái, được ví là cái bình, cái khung, nhà tạm, còn linh hồn người ta là giống đực nên không thể chứa được bất kỳ điều gì, ngoài Thần của Đức Giê-Hô-va vạn quân, là Đấng đã tạo nên linh hồn loài người bằng hơi thở của Ngài. Vì thế cho nên chữ người được chép đây là nói về linh hồn những người được Đức Giê-Hô-va tạo nên theo ảnh tượng của Ngài.

Chữ bán - sell ^{H4376} chép trong câu 29 trên, đó là chữ **מָכַר** - makar, số 4376 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự bán (trong sự buôn bán), đã bán, đã từ bỏ, đã chối bỏ, đã chịu để cho điều gì đó chi phối mình, đã đầu hàng, đã bị phó cho sự chết;*

Chữ một cái nhà ở chép trong câu 29 trên, bao gồm hai chữ a dwelling ^{H4186} house ^{H1004} có nghĩa là *nơi cư trú của con người*, hay có thể nói chính xác là *nơi cư trú, nơi cư ngụ của linh hồn loài người*.

Chữ ở - dwelling ^{H4186} chép trong câu 29 trên, đó là chữ **בֵּית** - mowshab, số 4186 ra từ chữ **בָּשָׁב** - yashab, số 3427 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để ở, để sống trong đó, để tồn tại, để duy trì, để chịu đựng, để chờ đợi; hoàn cảnh sống, vị trí, địa thế, thời gian ở;*

Chữ nhà - house ^{H1004} chép trong câu 29 trên, đó là chữ **בַּיִת** - bayith, số 1004 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *nơi ở, nhà để ở, nơi trú ẩn, thân thể xác thịt của người ta, nơi ở của sự sáng hoặc sự tối tăm, đền thờ, nhà tù, nơi giam giữ, nơi buôn bán, để xây dựng, để sản sinh con cái, dòng dõi;*

Chữ thành - city ^{H5892} chép trong câu 29 trên, đó là chữ **עִיר** - 'iy, số 5892 ra từ chữ **עָוַר** - 'uwr, số 5782 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *thành phố, tòa án, nơi cấm trại, nơi được canh giữ, nơi bước đi và được thấy, làm cho tỉnh giấc, làm cho tỉnh thức, để mở con mắt cho được thấy, để khuấy động tâm hồn,*

Chữ vách bọc - walled ^{H2346} chép trong câu 29 trên, đó là chữ **חֹמַת** - chowmah, số 2346 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để thắt chặt, để kết hợp lại, để ghép, để buộc, để nối lại với nhau, tường bảo vệ, tường bao quanh,*

Để chúng ta có thể hiểu được sự mâu nhiệm trong các Lời đã chép đây, thì chúng ta phải biết rằng, Kinh-Thánh chép về chúng ta, nghĩa là chép về loài người, cả thuộc thể và thuộc linh cùng những sự có liên quan đến sự sống của loài người ở trên đất này và các Lời đó cũng liên quan đến kế hoạch tìm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Giê-Hô-va.

Chúng ta hãy xem Đức Giê-Hô-va đã phán gì về tuyển dân của Ngài, liên quan trực tiếp đến các điều kiện đã chép trong sách Lê-vi ký đoạn 25 này.

Ê-sai 5:1-17: Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu của Ta một bài ca của bạn yêu dấu của Ta về việc vườn nho của người. Bạn rất yêu dấu của Ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu. Vả, người mong rằng sẽ sanh trái nho; nhưng nó lại sanh trái nho hoang. Hỡi dân ở Giê-ru-sa-lem cùng người Giu-đa, vậy thì bây giờ Ta xin các người hãy đoán xét giữa Ta với vườn nho của Ta. Có điều chi nên làm cho vườn nho của Ta mà Ta không làm cho nó chăng? Cớ sao khi Ta mong sanh trái nho, thì nó lại sanh trái nho hoang vậy? Nay, Ta sẽ bảo các người về điều Ta định làm cho vườn nho của Ta: Ta phá rào, nó sẽ bị cắn nuốt; Ta hạ tường xuống, nó sẽ bị giày đạp. Ta sẽ để nó hoang loạn, chẳng tưới sửa, chẳng vun xới; nhưng tại đó sẽ mọc lên những gai góc và chà chuôm; Ta lại truyền cho mây đừng làm mưa xuống trên nó nữa. Vả, vườn nho của Đức Giê-hô-va vạn quân, ấy là nhà Y-sơ-ra-ên, và những người của Giu-đa tức là cây mà Ngài ưa thích. Ngài trông họ được công chánh, mà này, có sự bạo ngược;

trông được công bình, mà này, có tiếng kêu la. Khốn thay cho những kẻ thêm nhà vào nhà, thêm ruộng vào ruộng, cho đến chừng nào chẳng còn chỗ hở nữa, và các người ở một mình giữa xứ! Đức Giê-hô-va vạn quân có phán vào tai tôi những Lời này: Thật nhiều nhà sẽ bỏ hoang, những nhà ấy lớn và đẹp mà chẳng có người ở! Ấy vậy, mười mẫu vườn nho chỉ sanh được một bát rượu; một ô-me hột giống chỉ được một ê-pha. Khốn thay cho kẻ dậy sớm dậy tìm kiếm rượu, chầy đến ban đêm, phát nóng vì rượu! Trong tiệc yến họ có những đàn cầm, đàn sắt, trống cơm, ống sáo và rượu nữa, nhưng chẳng thiết đến công việc Đức Giê-hô-va; họ chẳng xem xét công trình của tay Ngài. Vậy nên, dân của Ta phải bị bắt làm phu tù, vì không hiểu biết; kẻ sang nó chịu đói, chúng dân nó chịu khát. Vậy nên sự ham muốn của âm phủ đã rộng thêm, há miệng vô ngần, sự vinh hiển nó, dân chúng nó, sự sang trọng nó và kẻ vui mừng giữa nó đều sa xuống đó. Kẻ hèn bị khuất; kẻ tôn trọng bị thấp hèn, con mắt người cao ngạo bị hạ xuống; song Đức Giê-hô-va vạn quân lên cao trong sự công chánh, Đức Chúa Trời là Đấng Thánh nên thánh trong sự công bình. Bấy giờ những chiên con sẽ ăn cỏ như trong đồng cỏ mình, người ngụ cư sẽ ăn ruộng hoang của kẻ giàu.

1 Cô-rinh-tô 3:9-17: Và, chúng tôi là bạn cùng làm việc với Đức Chúa Trời; anh em là ruộng của Đức Chúa Trời cày, nhà của Đức Chúa Trời xây. Theo ơn Đức Chúa Trời ban cho tôi, tôi đã lập nền như một tay thợ khéo, mà có kẻ khác cất lên trên; nhưng ai nấy phải cẩn thận về sự mình xây trên nền đó. Vì, chẳng ai có thể lập một nền khác ngoài nền đã lập, là Đức Chúa Jêsus Christ. Nếu có kẻ lấy vàng, bạc, bửu thạch, gỗ, cỏ khô, rơm rạ mà xây trên nền ấy, thì công việc của mỗi người sẽ bày tỏ ra. Ngày đến sẽ tỏ tường công việc đó; nó sẽ trình ra trong lửa, và công việc của mỗi người đáng giá nào, lửa sẽ chỉ ra. Ví bằng công việc của ai xây trên nền được còn lại, thì thợ đó sẽ lãnh phần thưởng mình. Nếu công việc họ bị thiêu hủy, thì mất phần thưởng. Còn về phần người đó, sẽ được cứu, song dường như qua lửa vậy. Anh em há chẳng biết mình là đền thờ của Đức Chúa Trời, và Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong anh em sao? Ví có ai phá hủy đền thờ của Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời sẽ phá hủy họ; vì đền thờ của Đức Chúa Trời là thánh, mà chính anh em là đền thờ.

Theo Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh, thì thân thể xác thịt của mỗi người chúng ta được ví là ruộng của Đức Chúa Trời cày, là nhà của Đức Chúa Trời xây bằng Lời của Ngài. Thành Giê-ru-sa-lem là bóng về hình mẫu về thân thể xác thịt của những người tin Chúa đã nhờ quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời mà được nên thánh, mà Lời Đức Chúa Trời đã phán đó là Giao-ước của Đức Chúa Trời lập với những người nào đã tiếp nhận Lời của Đức Chúa Trời mà vâng giữ lấy và làm theo, thì sẽ được gọi là *thành tìm được sự bình an* (Giê-ru-sa-lem - Si-ôn), là *thành tìm được sự hòa bình*, là *thành người ta hay tìm đến* để được nghe Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, như Đức Giê-hô-va đã phán:

Ê-sai 62:1-12: Ta vì cố Si-ôn sẽ chẳng làm thinh, vì cố Giê-ru-sa-lem sẽ chẳng an nghỉ, cho đến chừng nào sự công bình nó rực rỡ như sự sáng, và sự cứu chuộc nó chói lòa như ngọn đèn. Bấy giờ các nước sẽ thấy sự công bình của người, các vua sẽ thấy sự vinh hiển người, người sẽ được xưng bằng tên mới mà miệng Đức Giê-hô-va đặt cho. Người sẽ làm mào triều thiên đẹp đẽ trong tay Đức Giê-hô-va, làm mào miện vua trong tay Đức Chúa Trời người. Người ta sẽ chẳng gọi người là Kẻ bị bỏ nữa, chẳng gọi đất người là Đất hoang vu nữa; nhưng sẽ gọi người là Kẻ mà Ta ưa thích; và đất của người sẽ được xưng là Kẻ có chồng; vì Đức Giê-hô-va sẽ ưa thích người, và đất của người sẽ có chồng. Như người trai tráng cưới người nữ đồng trinh, thì các con trai người cũng sẽ cưới người; chàng rể mới vui mừng vì vợ mới mình, Đức Chúa Trời người cũng vui mừng vì người. Hỡi Giê-ru-sa-lem, Ta đã đặt các vọng canh trên thành người; cả ngày và đêm chúng nó chẳng hề im lặng. Hỡi các người là kẻ nhắc nhở Đức Giê-hô-va, chớ có nghỉ ngơi chút nào. Đừng để Ngài an nghỉ cho đến chừng nào đã lập lại Giê-ru-sa-lem và dùng nó làm sự ngợi khen trong cả đất! Đức Giê-hô-va đã chỉ tay hữu mình và cánh tay quyền năng mình mà thề rằng: Ta chắc sẽ chẳng ban lúa mì người cho kẻ thù người ăn nữa, những người dân ngoại sẽ chẳng còn uống rượu nho mới người mà người đã khó nhọc làm ra. Song những kẻ có gặt sẽ ăn hoa lợi mình, và khen ngợi Đức Giê-hô-va; những kẻ có hái nho sẽ uống rượu mình trong hành lang của nơi thánh của Ta. Hãy đi qua, bởi cửa thành đi qua; hãy ban bằng đường của dân; hãy đắp đường, hãy đắp đường cái; bỏ hết đá; dựng một cờ xí cho các dân tộc. Này, Đức Giê-hô-va đã rao truyền ra đến đâu cùng đất rằng: Hãy bảo con gái Si-ôn rằng: Này, sự cứu chuộc người đến! Phần thưởng đi theo Ngài, và sự thưởng đi trước Ngài. Người ta sẽ gọi chúng nó là Dân thánh, tức những Kẻ được chuộc của Đức Giê-hô-va; còn

người, sẽ được xưng là Thành hay tìm đến, tức Thành không bị bỏ.

Thành có vách bọc - a walled^{H2346} city^{H5892} được chép trong Lê-vi ký 25 câu 29 đó là nói về những người người tin Chúa đã nhận được Giao-ước của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, chứ không phải là những người vừa cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình là đã nhận được điều này, nhưng chỉ những người nào đã được Đức Chúa Jêsus Christ dùng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời và quyền phép của Đức Thánh Linh mà dạy dỗ, uốn nắn, sửa trị cho được trở nên người mới theo tiêu chuẩn của sự công bình và sự thánh sạch của Đức Chúa Trời, thì những người đó mới được gọi là **thành tìm được sự bình an**, như Lời Chúa đã chép: **Ta sẽ hát cho bạn rất yêu dấu của Ta một bài ca của bạn yêu dấu của Ta về việc vườn nho của người. Bạn rất yêu dấu của Ta có một vườn nho ở trên gò đất tốt. Người khai phá ra; cất bỏ những đá; trồng những gốc nho xinh tốt; dựng một cái tháp giữa vườn, và đào một nơi ép rượu.** (Ê-sai 5:1-2a).

Dẫu vậy, linh hồn của những người đã nhờ quyền phép của Lễ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời cùng quyền phép của Đức Thánh Linh và nhận được Giao-ước của Đức Chúa Trời rồi, mà lại không bền lòng vâng giữ Lời Đức Chúa Trời và nếu linh hồn những người đó không tỉnh thức trước các mạng lệnh của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời, thì ma quỷ sẽ nhân dịp người ta không tỉnh thức về trách nhiệm của mình trước các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, mà cám dỗ, mà lừa dối, khiến những người đó vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời. Những hành vi phạm tội đó chính là sự những người đó đã **bán cái nhà ở trong thành có vách bọc** vậy. Chúng ta hãy xem Lời Chúa đã chép gì về điều này:

1 Ti-mô-thê 4:1-11: Vả, Đức Thánh Linh phán tỏ tường rằng, trong đời sau rốt, có mấy kẻ sẽ bội đạo mà theo các thần lừa dối, và đạo lý của quỷ dữ, bị lầm lạc bởi sự giả hình của giáo sư dối, là kẻ có lương tâm đã lì, họ sẽ cấm cưới gả, và biểu kiêng các thức ăn Đức Chúa Trời đã dựng nên cho kẻ có lòng tin và biết lễ thật, tạ ơn mà dùng lấy. Vả, mọi vật Đức Chúa Trời đã dựng nên đều là tốt lành cả, không một vật chi đáng bỏ, miễn là mình cảm ơn mà ăn lấy thì được; vì nhờ Lời Đức Chúa Trời và lời cầu nguyện mà vật đó được nên thánh. Con giải tỏ các việc đó cho anh em, thì con sẽ nên kẻ giúp việc ngay lành của Đức Chúa Jêsus Christ, được nuôi bởi các Lời của đức tin và đạo lý lành mà con đã theo. Những lời hư ngụy phạm tục giống như chuyện bịa các bà già, thì hãy bỏ đi, và tập tành sự tin kính. Vì sự tập tành thân thể ích lợi chẳng bao lâu, còn như sự tin kính là ích cho mọi việc, vì có lời hứa về đời này và về đời sau nữa. Ấy đó là một lời nói chắc chắn, đáng đem lòng tin trọn vẹn mà nhận lấy. Vả, nếu chúng ta khó nhọc và đánh trận, ấy là đã để sự trông cậy ta trong Đức Chúa Trời hằng sống, Ngài là Cứu Chúa của mọi người, mà nhất là của tín đồ. Đó là điều con phải rao truyền và dạy dỗ.

Hê-bơ-rơ 6:4-8: Vì chưng những kẻ đã được soi sáng một lần, đã nếm sự ban cho từ trên trời, dự phần về Đức Thánh Linh, nếm đạo lành Đức Chúa Trời, và quyền phép của đời sau, nếu lại vấp ngã, thì không thể khiến họ lại ăn năn nữa, vì họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho mình một lần nữa, làm cho Ngài sỷ nhục tỏ tường. Vả, một đám đất nhờ mưa đượm nhuần mà sanh cây cỏ có ích cho người cày cấy, thì đất đó hưởng phần phước lành của Đức Chúa Trời. Nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ, gai gốc, thì bị bỏ, và hầu bị rửa, cuối cùng phải bị đốt.

Theo Luật pháp của Đức Chúa Trời đã được chép thành văn tự dành cho tuyển dân của Đức Chúa Trời, thì những người được sống trong một thành có vách bọc, nghĩa là thành đó được xây dựng vách thành bao quanh, có nơi Thờ phượng Đức Chúa Trời, có nhà hội (riêng thành Giê-ru-sa-lem có đền thờ của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời), có các thầy tế lễ thi hành chức vụ mình trong các ngày sa-bát và dân sự của Đức Chúa Trời sẽ đến nơi đó để ra mắt Đức Chúa Trời và thờ phượng Ngài. Nếu người nào đã sống trong các thành đó mà bán một cái nhà của mình cho người khác, thì người đó được phép chuộc lại nhà mà mình đã bán trong vòng một năm kể từ khi bán đến ngày người ấy chuộc lại là 360 ngày, không được chậm dù chỉ là một ngày.

Tạ ơn Đức Chúa Jêsus Christ đã cho chúng ta biết Lời của Đức Chúa Trời luôn là thần linh và sự sống, nghĩa là Lễ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, nên chúng ta phải thực hành Lời Đức Chúa Trời đã chép đây theo Lễ thật, vì chúng ta đang ở trong “**kỳ hoán cải**” và chúng ta hết thấy đều ở trong “**năm hân hỷ**” của Đức Chúa Trời, mà Đức Chúa Jêsus Christ là Đấng cứu chuộc hết thấy những người nào đã tin đến Danh Ngài và nhận được Giao-ước của Ngài.

Nếu người tin Chúa đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, được nhận biết Lễ thật, linh hồn mình được tái sinh bằng quyền phép của Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời, mà lại vi phạm luật

pháp của Đức Chúa Trời, khiến thân thể xác thịt của người đó bị ma quỷ cầm buộc trong quyền lực của chúng, mà tội lỗi đó không đến nỗi chết, thì người đó được phép chuộc lại thân thể (sản nghiệp) mình thông qua sự ăn năn xưng ra hết thảy các tội lỗi mà người đó đã phạm, mà sự ăn năn này phải làm đúng như Lời Đức Chúa Trời đã định theo Lễ thật, thì thân thể xác thịt của người đó sẽ được cứu chuộc ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết.

Trước khi chúng ta bước vào chi tiết của sự ăn năn, thì chúng ta phải nhận biết tội lỗi nào sẽ khiến cho người đã phạm đó sẽ không được tha thứ theo như Lời Chúa đã chép.

Ma-thi-ơ 12:22-37: **Bấy giờ có kẻ đem đến cho Đức Chúa Jêsus một người mắc quỷ ám, đui và câm; Ngài chữa cho, đến nỗi người câm nói và thấy được. Chúng lấy làm lạ, mà nói rằng: Có phải người đó là con cháu vua Đa-vít chăng? Song những người Pha-ri-si nghe vậy, thì nói rằng: Người này chỉ nhờ Bê-ên-xê-bun là chúa quỷ mà trừ quỷ đó thôi. Đức Chúa Jêsus biết ý tưởng họ, thì phán rằng: Một nước mà chia xé nhau thì bị phá hoang; một thành hay là một nhà mà chia xé nhau thì không còn được. Nếu quỷ Sa-tan trừ quỷ Sa-tan, ấy là tự nó chia xé nhau; thì nước nó làm sao còn được ư? Và nếu Ta nhờ Bê-ên-xê-bun mà trừ quỷ, thì con các người nhờ ai mà trừ quỷ ư? Bởi đó, chính chúng nó sẽ xử đoán các người vậy. Mà nếu Ta cậy Thánh Linh của Đức Chúa Trời để trừ quỷ, thì nước Đức Chúa Trời đã đến tận các người. Hay là, có lẽ nào, ai vào nhà một người mạnh sức để cướp lấy của, mà trước không trói người mạnh sức ấy được sao? Phải trói người rồi mới cướp của nhà người được. Ai không ở với Ta, thì nghịch cùng Ta; ai không thấu hiệp với Ta, thì tan ra. Ấy vậy, Ta phán cùng các người, các tội lỗi và lời phạm thượng của người ta đều sẽ được tha; song lời phạm thượng đến Đức Thánh Linh thì sẽ chẳng được tha đâu. Nếu ai nói phạm đến Con người, thì sẽ được tha; song nếu ai nói phạm đến Đức Thánh Linh, thì dầu đời này hay đời sau cũng sẽ chẳng được tha. Hoặc cho là cây tốt thì trái cũng tốt, hoặc cho là cây xấu thì trái cũng xấu; vì xem trái thì biết cây. Hỡi dòng dõi rắn lục; bay vốn là loài xấu, làm sao nói được sự tốt? Bởi vì do sự đầy dẫy trong lòng mà miệng mới nói ra. Người lành do nơi đã chứa điều thiện mà phát ra điều thiện; nhưng kẻ dữ do nơi đã chứa điều ác mà phát ra điều ác. Vả, Ta bảo các người, đến ngày phán xét, người ta sẽ khai ra mọi lời hư không mà mình đã nói; vì bởi lời nói mà người sẽ được xưng là công bình, cũng bởi lời nói mà người sẽ bị phạt.**

Chữ nói phạm đến - *speaketh*^{G2036} *against*^{G2596} chép trong câu 12 trên, đó là hai chữ nói - *speaketh*^{G2036} và chữ nghịch - *against*^{G2596}.

Chữ nói - *speaketh*^{G2036} chép trong câu 12 trên, đó là chữ ἔπω-επο, số 2036 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *lời nói ra từ miệng, lời được chép xuống thành chữ, lời ra lệnh, lời công bố, lời nói, sự công nhận, sự truyền cho người khác nói lại, sự rao truyền ra, sự công bố ra, sự dạy bảo người khác, sự diễn đạt, sự truyền bảo;*

Chữ phạm đến - *against*^{G2596} chép trong câu 12 trên, đó là chữ κατα - *kata*, số 2596 của tiếng Hy-lạp có nghĩa là: *sự chống cự lại, sự chống nghịch, sự chống đối được tỏ ra bằng lời nói, bằng chữ viết, bằng hành động, sự truyền bá tư tưởng chống nghịch, sự phân phối tài liệu, sự phân phát, sự gieo rắc ý tưởng chống đối trong bất kỳ nơi nào;*

Danh Đức Chúa Jêsus Christ được xưng là Lời Đức Chúa Trời và Đức Chúa Jêsus đã nói về chính Ngài (Lời Đức Chúa Trời) là *con trai của loài người (the Son of man)*, nhưng do người dịch Kinh-Thánh đã không dịch đúng ngữ pháp, nên chép là *con người*. Như vậy, nếu người nào nói phạm, nói nghịch lại thân thể của Đức Chúa Jêsus, cũng như là nói nghịch, nói sai về các Lời của Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh, thì khi những người đó nhận biết điều mình đã nói, đã làm như vậy là phạm tội, mà ăn năn tội lỗi mình, thì những người ấy sẽ được tha thứ. Còn những người nào cố ý chống lại Lễ thật, mà **Đức Thánh Linh tức là Lễ thật** (1 Giăng 5:7), thì người ấy đã phạm tội **nói phạm đến Đức Thánh Linh** vậy, những người đó sẽ không được tha. Dầu vậy, trong sự mưu luận của Đức Chúa Trời, thì kể cả những người đã phạm tội đến nỗi chết, thì cũng không phải vì họ đã phạm tội đến nỗi chết thì họ sẽ chết ngay, cũng như A-đam khi xưa vậy, người vẫn tiếp tục sống trên đất này để sanh sản con cái cho đến khi người được chín trăm ba mươi tuổi rồi mới qua đời. Cũng một lẽ đó, những người phạm tội đến nỗi chết đó vẫn được sống cho đến khi chết (tức là sự chết đời đời), nhưng không có một người nào có thể cầu thay cho người đó được, như Lời Chúa có chép:

1 Giăng 5:14-20: **Này là điều chúng ta dạn dĩ ở trước mặt Chúa, nếu chúng ta theo ý muốn Ngài mà cầu xin việc gì, thì Ngài nghe chúng ta. Nếu chúng ta biết không cứ mình xin điều gì, Ngài cũng nghe chúng ta, thì chúng ta biết mình đã nhận lãnh điều mình xin Ngài. Vì có kẻ thấy anh em mình phạm tội,**

mà tội không đến nỗi chết, thì hãy cầu xin, và Đức Chúa Trời sẽ ban sự sống cho, tức là ban cho những kẻ phạm tội mà chưa đến nỗi chết. Cũng có tội đến nỗi chết; ấy chẳng phải vì tội đó mà ta nói nên cầu xin. Mọi sự không công bình đều là tội; mà cũng có tội không đến nỗi chết. Chúng ta biết rằng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì hẳn chẳng phạm tội; nhưng ai sanh bởi Đức Chúa Trời, thì tự giữ lấy mình, mà quỉ chẳng làm hại người được. Chúng ta biết mình thuộc về Đức Chúa Trời, còn cả thế gian đều phục dưới quyền ma quỷ. Nhưng chúng ta biết Con Đức Chúa Trời đã đến, Ngài đã ban trí khôn cho chúng ta đặng chúng ta biết Đấng thật, và chúng ta ở trong Đấng thật, là ở trong Đức Chúa Jêsus Christ, Con của Ngài. Ấy chính Ngài là Đức Chúa Trời thật và là sự sống đời đời.

Bây giờ chúng ta cùng trở lại với những điều kiện phải được thi hành về *thời gian chuộc lại nhà ở trong thành có vách bọc*, mà theo Lẽ thật thì đó là điều kiện bắt buộc những người tin Chúa đã nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, được biết Lẽ thật rồi, mà lại vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, mà tội lỗi những người ấy đã phạm đó không đến nỗi chết, thì phải tuân theo các điều kiện của điều luật này.

Thành có vách bọc được chép trong Lê-vi ký 25 câu 29 là nói về những người tin Chúa ở trong Hội Thánh có Lẽ thật, nghĩa là Hội Thánh được Đức Thánh Linh cai trị và Lời Đức Chúa Trời được chép thành văn tự trong Kinh-Thánh cùng Luật pháp của Thánh Linh sự sống, tức là Lẽ thật luôn được tôn cao, chứ không phải là những nơi người ta gọi là Hội Thánh, mà không tôn cao luật pháp của Đức Chúa Trời và không có Lẽ thật, là Luật pháp của Thánh Linh sự sống, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời.

Vì ý nghĩa của chữ **vách bọc** đó là nói về Giao-ước của Đức Chúa Jêsus Christ lập với các Hội Thánh được Đức Thánh Linh, còn được gọi là Thánh Linh của Đấng Christ cai trị, như chúng ta đã được biết qua Lời Chúa đã phán qua tiên tri Ê-sai (Ê-sai 5:1-7) mà chúng ta đã nghe. Lời của Đức Chúa Trời luôn là luật pháp của loài người, đó là hàng rào, là tường được xây dựng để bảo vệ vườn nho thật của Đức Chúa Trời, nên thời gian được Đức Chúa Trời cho phép những người nào ở trong các Hội Thánh này mà vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời mà không đến nỗi chết, thì những người đó phải tận dụng thì giờ để giải thoát mình ra khỏi quyền lực của sự tội và sự chết, nghĩa là phải có sự hiểu biết về Luật pháp của Thánh Linh sự sống để giải phóng mình.

Rô-ma 8:1-9: Cho nên hiện nay chẳng còn có sự đoán phạt nào cho những kẻ ở trong Đức Chúa Jêsus Christ; vì luật pháp của Thánh Linh sự sống đã thông qua Đức Chúa Jêsus Christ buông tha tội khỏi luật pháp của sự tội và sự chết. Vì điều chi luật pháp không làm nổi, tại xác thịt làm cho luật pháp ra yếu đuối, thì Đức Chúa Trời đã làm rồi: Ngài đã vì cơ tội lỗi sai chính Con mình lấy xác thịt giống như xác thịt tội lỗi chúng ta, và đã đoán phạt tội lỗi trong xác thịt, hầu cho sự công bình mà luật pháp buộc phải làm được trọn trong chúng ta, là kẻ chẳng noi theo xác thịt, nhưng noi theo Thánh Linh. Thật thế, kẻ sống theo xác thịt thì chăm những sự thuộc về xác thịt; còn kẻ sống theo Thánh Linh thì chăm những sự thuộc về Thánh Linh. Vả, chăm về xác thịt sanh ra sự chết, còn chăm về Thánh Linh sanh ra sự sống và bình an; vì sự chăm về xác thịt nghịch với Đức Chúa Trời, bởi nó không phục dưới luật pháp Đức Chúa Trời, lại cũng không thể phục được. Vả, những kẻ sống theo xác thịt, thì không thể đẹp lòng Đức Chúa Trời. Về phần anh em, nếu thật quả Thánh Linh Đức Chúa Trời ở trong mình, thì không sống theo xác thịt đâu, nhưng theo Thánh Linh; song nếu ai không có Thánh Linh của Đấng Christ, thì người ấy chẳng thuộc về Ngài.

Chúng ta tiếp tới Lê-vi ký 25 câu 30: **Còn nếu không chuộc lại trước khi giáp hạn một năm trọn, thì nhà ở trong thành có vách bọc đó sẽ về chủ mua và dòng dõi người mãi mãi; đến năm hân hỷ nhà đó không ra khỏi tay họ.**

Bản King James version chép: ³⁰ **And if^{H518} it be not redeemed^{H1350} within^{H5704} the space^{H4390} of a full^{H8549} year^{H8141}, then the house^{H1004} that is in the walled^{H2346} city^{H5892} shall be established^{H6965} for ever^{H6783} to him that bought^{H7069} it throughout his generations^{H1755}: it shall not go^{H3318} out in the jubilee^{H3104}.**

Nghĩa là: **Còn nếu nhà đó không được chuộc lại trong khoảng thời gian một năm trọn đó, thì nhà ở trong thành có vách bọc đó sẽ hoàn toàn thuộc về người đã mua nhà đó và dòng dõi của người đó đến mãi mãi, đến năm hân hỷ nhà đó sẽ không ra khỏi tay họ.**

Chữ **chuộc** - redeemed^{H1350} chép trong câu 30 trên, đó là chữ **גָּאָל** - ga'al, số 1350 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **sự mua lại, sự chuộc lại bởi người bà con gần, là hành động trả giá cho được mua lại, chuộc lại bởi những người trong họ hàng, trong dòng họ của người bán, hoặc do chính người đã bán bỏ tiền ra chuộc lại cho mình, sự trả đủ giá chuộc;**

Chữ **trước khi** - **within**^{H5704} chép trong câu 30 trên, đó là chữ אַד - 'ad, số 5704 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *trong thời gian kể từ... cho đến khi hạn chót, trong khoảng thời gian, trong khoảng cách hoặc không gian hoặc thời gian của hợp đồng;*

Chữ **giáp hạn** - **the space**^{H4390} chép trong câu 30 trên, đó là chữ מָלֵךְ - 'male', số 4390 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để lấp đầy khoảng trống, cho được đủ, được đầy đủ, được hoàn thành, được kết thúc, được xác nhận, được chứng thực, sự mãn hạn, hết hiệu lực, được thuyết phục, được chứng minh, được thích hợp;*

Chữ **trọn (trọn thời gian)** - **full**^{H8549} chép trong câu 30 trên, đó là chữ מִלְּמִימָה - 'tamiym, số 8549 ra từ chữ מִלְּמִימָה - 'tamam, số 8552 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *toàn bộ, toàn thể, không thiếu hụt, tình trạng trọn vẹn, không thiếu sót, hoàn thành, xong, trong sạch, tinh khiết, ngay thẳng, đạt tới mục đích, nguyên vẹn,*

Chữ **năm** - **years**^{H8141} chép trong câu 30 trên, đó là chữ שָׁנָה - 'shaneh, số 8141 ra từ chữ שָׁנָה - 'shaneh, số 8138 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *năm, đời người, suốt đời, một thời gian được chỉ định, được sắp đặt, được nhắc lại, được lặp lại, được làm lại lần nữa, sự thay đổi, sự biến đổi, để sửa đổi lại, thước đo thời gian;*

Câu 30 này rất sâu nhiệm đối với mọi người tin Chúa, bởi vì có quá nhiều người đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, nhưng trong thực tế, những người đó đã vì không được dạy dỗ cách đầy đủ về luật pháp của Đức Chúa Trời, nên họ không có sự hiểu biết đầy trọn về Lời của Đức Chúa Trời cùng luật pháp của Ngài, thậm chí nhiều người còn hiểu sai về chân giá trị của luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người, mà trước hết là cho dân Y-sơ-ra-ên, là bóng về một dân thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời. Vì thế cho nên rất nhiều người đã tin Chúa trong thời kỳ sau rốt này, nhưng không đạt tiêu chuẩn một dân thánh, một nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời.

Đức Chúa Jêsus Christ đã cảnh báo về thời kỳ sau rốt này sẽ có các giáo sư giả, các tiên tri giả kéo đến khiến cho nhiều người tin Chúa, kể cả những người đã được chọn cho được làm tôi tớ của Đức Chúa Jêsus Christ cũng sẽ bị lừa dối mà đi theo đạo lạc, chối bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời mà khi người ta đã chối bỏ luật pháp của Đức Chúa Trời, thì người ta không thể biết Lẽ thật, là Lời hằng sống và bền vững của Đức Chúa Trời. Nếu không biết Lẽ thật thì linh hồn của người ta sẽ không thể được sự sống lại và không thể nên thánh được và như vậy, khi thời gian sống của người ấy đã hết, linh hồn của những người đó không được cứu chuộc.

Lê-vi ký 25 câu 29 và 30 này rất quan trọng, bởi vì nếu người ta không nhận biết nguyên tắc của Lời Đức Chúa Trời, không tôn trọng các điều kiện của sự cứu chuộc, thì sự tin Chúa của người ta sẽ trở nên vô giá trị. Lời Chúa đã cảnh báo rằng, không có một người công bình nào sống ở trên đất này mà không phạm tội, bởi vì Đức Chúa Jêsus Christ đã phán rõ rằng: **Khốn nạn cho thế gian vì sự gây nên phạm tội! Vì sự gây nên phạm tội phải có; song khốn nạn thay cho ai là kẻ gây nên phạm tội!** (Ma-thi-ơ 18:7).

Chữ **thế gian** mà Đức Chúa Jêsus đã phán đây là nói về hết thảy loài người xác thịt đang sống trên trái đất này, chứ không phải chỉ nói đến những người chưa tin Chúa ở trong thế gian này.

Khi một người tin Chúa gia nhập Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ ở trên đất này, thì dù Hội Thánh đó không có Lẽ thật, không có quyền phép của Đức Thánh Linh cai trị, nhưng vì môi miệng của người đó đã xưng Đức Chúa Jêsus Christ là Cứu Chúa của mình và trong tay người đó có cuốn Kinh-Thánh, thì linh hồn người đó và cả thân thể xác thịt của người đó đều phải chịu trách nhiệm trước luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời. Luật pháp trọn vẹn của Đức Chúa Trời đại diện Đức Chúa Trời trước muôn dân trên đất này trải các đời và hết thảy mọi linh hồn đều phải ứng hầu trước tòa án của Đấng Christ.

Sự cứu chuộc mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho loài người là trọn vẹn, không có thể thay đổi dù chỉ là một chấm hay là một nét trong luật pháp của Đức Chúa Trời, mà tiêu chuẩn của sự cứu chuộc đã được chép xuống thành văn tự trong Kinh-Thánh là công bình, không có sự tây vị và như vậy, linh hồn của người ta có được cứu chuộc hay không là tùy thuộc hoàn toàn vào hành động của linh hồn người ta trước những điều kiện đã được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời phán rõ ràng trong ngày Ngài ban luật pháp cho dân Y-sơ-ra-ên tại nơi đồng vắng Si-nai.

Xuất Ê-díp-tô Ký 19:1-6: **Tháng thứ ba, sau khi ra khỏi xứ Ê-díp-tô, trong ngày đó dân Y-sơ-ra-ên đến nơi đồng vắng Si-na-i. Từ Rê-phi-đim ra đi, đến nơi đồng vắng Si-na-i, đóng trại tại đó, đối diện cùng núi. Môi-se bèn lên đến Đức Chúa Trời, Đức Giê-hô-va ở trên núi gọi người mà phán rằng: Người hãy nói như vậy cho nhà Gia-cốp, và tỏ điều này cho dân Y-sơ-ra-ên: Các người đã thấy điều Ta làm cho người Ê-díp-tô, Ta chở các người trên cánh chim đại bàng làm sao, và dẫn các người đến cùng Ta thể**

nào. Vậy, bây giờ, nếu các người vâng Lời Ta và giữ sự giao ước của Ta, thì trong muôn dân, các người sẽ thuộc riêng về Ta, vì cả thế gian đều thuộc về Ta. Các người sẽ thành một nước thầy tế lễ, cùng một dân tộc thánh cho Ta. Bấy nhiêu Lời đó người sẽ nói lại cùng dân Y-sơ-ra-ên.

Lê-vi ký 18:4-5: Các người hãy tuân mạng lệnh của Ta, gìn giữ luật pháp của Ta đặng noi theo: Ta là Giê-hô-va Đức Chúa Trời các người. Vậy, hãy giữ luật pháp và mạng lệnh của Ta, người nào làm theo, thì sẽ nhờ nó mà được sống: Ta là Đức Giê-hô-va.

Chúng ta đang sống trong thời kỳ sau rốt này, dù con mắt của chúng ta không được thấy những sự đã xảy đến với dân Y-sơ-ra-ên trong ngày Đức Giê-hô-va giải cứu họ ra khỏi xứ Ê-díp-tô, nhưng chúng ta được biết những sự đó qua Lời Đức Chúa Trời đã chép Kinh-Thánh, cũng như chúng ta không được thấy Đức Chúa Jêsus trong thân thể xác thịt như các môn đồ đầu tiên của Ngài đã được thấy và được sống với Ngài, nhưng chúng ta được biết những sự đó qua Lời Chúa đã chép trong Kinh-Thánh và chúng ta tin những sự đó là thật, thì chúng ta cũng phải biết rằng Kinh-Thánh chép chúng ta.

Thi-Thiên 40:5-8: Hỡi Giê-hô-va, Đức Chúa Trời tôi, công việc lạ lùng Chúa đã làm, và những tư tưởng của Chúa hướng cùng chúng tôi, thật là nhiều, không thể sắp đặt trước mặt Chúa; Nếu tôi muốn truyền các việc ấy ra, và nói đến, thật lấy làm nhiều quá không đếm được. Chúa không thích của lễ thiêu hoặc của lễ chay: Chúa đã sở tai tôi. Chúa không có đòi của lễ thiêu hay là của lễ chuộc tội. Bấy giờ tôi nói: Nay tôi đến; Trong quyển sách đã có chép về tôi; Hỡi Đức Chúa Trời tôi, tôi lấy làm vui mừng làm theo ý muốn Chúa, Luật pháp Chúa ở trong lòng tôi.

1 Phi-e-rơ 2:1-10: Vậy anh em đã từ bỏ mọi điều độc ác, mọi điều gian xảo, mọi thứ giả trá, lòng ghen ghét và sự nói hành, thì hãy ham thích sữa nguyên chất của Lời Chúa (*the sincere milk of the Word*), như trẻ con mới đẻ vậy, hầu cho anh em nhờ đó lớn lên mà được cứu chuộc linh hồn, nếu anh em đã nếm biết Chúa là ngọt ngào. Hãy đến gần Ngài, là hòn đá sống, bị người ta loại ra, song được chọn và quý trước mặt Đức Chúa Trời, và anh em cũng như đá sống, được xây nên nhà thuộc linh, làm chức tế lễ thánh, dâng dâng của tế lễ thuộc linh, nhờ Đức Chúa Jêsus Christ mà đẹp ý Đức Chúa Trời. Vì trong Kinh Thánh có chép rằng: Nay, Ta đặt tại Si-ôn hòn đá góc nhà đã chọn lựa và quý báu; Ai tin đến đá ấy sẽ không bị xấu hổ. Vậy nên, cho anh em là kẻ đã tin, thì là đá quý; nhưng cho những kẻ không tin, thì Hòn đá mà bị thợ xây nhà loại ra, bèn trở nên Đá góc nhà, là Đá gây cho vấp vấp, là Đá lớn làm cho sa ngã; họ bị vấp Đá đó, vì không vâng phục Đạo (*the Word - Lời của Đức Chúa Trời*), và điều ấy đã định sẵn cho họ rồi. Nhưng anh em là dòng giống được lựa chọn, là chức thầy tế lễ nhà vua, là dân thánh là dân thuộc về Đức Chúa Trời, hầu cho anh em rao giảng nhân đức của Đấng đã gọi anh em ra khỏi nơi tối tăm, đến nơi sáng láng lạ lùng của Ngài; anh em ngày trước không phải là một dân, mà bây giờ là dân Đức Chúa Trời, trước không được thương xót, mà bây giờ được thương xót.

Lời Chúa đã chép trong sách Lê-vi ký đoạn 25 câu 29-30 mà chúng ta đang học đây rất sâu nhiệm, vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời đã giấu những sự mâu nhiệm trong các Lời được chép thành văn tự này, đó là vì Ngài tìm kiếm một dòng dõi thánh, một nước thầy tế lễ cho Ngài, nên sự mâu nhiệm đã được giấu kín này mang tính bảo mật trước quyền lực của ma quỷ, vì Đức Chúa Trời không cho phép ma quỷ biết Lẽ thật, vì Lẽ thật còn được gọi là **“trái cây sự sống trong Ba-ra-đi của Đức Chúa Trời”** (Khải huyền 2:7).

Bất kỳ một người nào đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình thì chính người đó phải chứng minh sự tin của mình qua việc người đó phải tìm kiếm Nước Đức Chúa Trời và sự công bình của Đức Chúa Trời. Vì Đức Chúa Trời sẽ nhìn vào lòng của mọi người sống đất này và chỉ những người nào hết lòng tìm kiếm Đức Chúa Trời, thì Đức Chúa Trời mới cho linh hồn đó được gặp Ngài và chính Đức Thánh Linh, là Thánh Linh của Đấng Christ sẽ tỏ cho người đó được biết các Lời của Đức Chúa Trời, nghĩa là được hiểu biết ý nghĩa của những Lời đã chép trong Kinh-Thánh. Tự linh mỗi người tin Chúa phải chịu trách nhiệm về sự sống lại và sự sống đời đời của linh hồn mình trước những sự ban cho của Đức Chúa Trời, chứ người ta không phải chỉ bởi lời cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ mà được sự cứu chuộc sự sống mình, như các giáo sư giả đã rao giảng, mà chính những người đã rao giảng các lời đó cũng chưa hề nhận được điều chi từ Thánh Linh của Đấng Christ, bởi vì những người đó không phải là những người được Đức Chúa Trời chỉ định vào chức vụ hầu việc Đức Chúa Jêsus Christ.

Trọng vẹn ý nghĩa của Lời Chúa chép trong Lê-vi ký 25 câu 29 và 30 là nói về hết thảy những người nào

đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình và đang sinh hoạt trong các tổ chức được gọi là Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ, dù Hội Thánh đó không phải do Đức Thánh Linh cai trị, nhưng Đức Chúa Jêsus Christ cho phép những sự được xảy ra trên đất này, vì khi người ta nhóm lại Thờ phượng Chúa trong các Chúa nhật, người ta sẽ được nghe Lời của Đức Chúa Trời đã chép thành văn tự trong Kinh-Thánh dù ít hay nhiều trong các chương trình thờ phượng của các tổ chức mà người ta nhận họ là Hội Thánh của Đức Chúa Jêsus Christ. Vì trong tay của những người tin Chúa đó đều có thể có Kinh-Thánh, thì những người đó sẽ phải đối diện với Lời của Đức Chúa Trời và sự cứu chuộc của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời dành cho loài người, sẽ tùy thuộc vào đức tin và sự vâng giữ Lời của Đức Chúa Trời, mà kết quả xứng đáng với các tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã phán và đã được chép trong Kinh-Thánh, chứ người ta không thể nhờ sự đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình mà được sự cứu chuộc.

Chúng ta hãy xem Đức Chúa Jêsus Christ đã phán gì về Lễ thật này.

Lu-ca 6:46-49: Sao các người gọi Ta: Chúa, Chúa, mà không làm theo Lời Ta phán? Ta sẽ chỉ cho các người biết kẻ nào đến cùng Ta, nghe Lời Ta, và làm theo, thì giống ai. Kẻ ấy giống như một người kia cất nhà, đào đất cho sâu, xây nền trên vầng đá: nước tràn lan, dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, nhưng không xô động được, vì đã cất chắc chắn. Song kẻ nào nghe Lời Ta mà không làm theo, thì giống như một người kia cất nhà trên đất không xây nền: dòng nước chảy mạnh xô vào nhà đó, tức thì nhà sụp xuống, và sự hư hại lớn lao.

Chính sự làm theo Lời Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh, mà các Lời của Đức Chúa Trời được chép trong Kinh-Thánh là luật pháp của loài người và khi người ta làm theo luật pháp của Đức Chúa Trời, thì chính luật pháp của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh đó sẽ chỉ cho người ta biết tội lỗi là gì và hậu quả của tội lỗi sẽ khiến cho những người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời phải bị sự rửa sả, là sự trừng phạt của luật pháp, là điều mà hết thảy loài người đều biết rõ tác dụng của luật pháp cần phải có trong các dân tộc sống trên đất này, là để răn đe, để kiểm chế, để dạy dỗ và để giữ trật tự an ninh cho xã hội thông qua sức mạnh bởi sự trừng phạt của luật pháp đối với những kẻ vi phạm luật pháp.

Cũng một lẽ đó, nếu người tin Chúa yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời thì người đó sẽ được Thánh Linh của Đấng Christ tỏ cho biết ý nghĩa của Lời Đức Chúa Trời và nếu người đó vâng giữ Lời Đức Chúa Trời và làm theo, nghĩa là linh hồn của người đó sẽ luôn kiểm soát và quản trị các tư tưởng nơi tâm trí mình, còn được gọi là lòng của người đó, bắt phải vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, thì khi những sự cám dỗ đến, linh hồn người đó sẽ nhờ sự tỉnh thức về trách nhiệm của mình mà trỗi dậy, cầm gươm của Đức Thánh Linh, là Lời của Đức Chúa Trời mà bắt xác thịt mình phải phục luật pháp của Đức Chúa Trời, thì mọi sự mà linh hồn người đó đã nhận được từ những sự ban cho của Đức Thánh Linh sẽ được bền vững, không bị ma quỷ cướp mất, như Đức Chúa Jêsus đã phán:

Lu-ca 11:21-26: Khi một người mạnh sức cầm khí giới giữ cửa nhà mình, thì của cải nó vững vàng. Nhưng có người khác mạnh hơn đến thắng được, thì cướp lấy khí giới người kia đã nhờ cậy, và phân phát sạch của cải. Phàm ai không theo Ta, thì nghịch cùng Ta, ai không thấu hiệp với Ta, thì tan lạc. Khi tà ma đã ra khỏi một người, thì đi đông dài các nơi khô khan để kiếm chỗ nghỉ. Kiếm không được, thì nó nói rằng: Ta sẽ trở về nhà ta là nơi ta mới ra khỏi. Nó trở về, thấy nhà quét sạch và dọn dẹp tử tế, bèn đi rủ bảy quỷ khác dữ hơn mình vào nhà mà ở; vậy số phận người này lại khốn khổ hơn phen trước.

Trách nhiệm của mọi người tin Chúa là phải hiểu biết luật pháp của Đức Chúa Trời và phải trở nên một công dân của nước thầy tế lễ của Đức Chúa Trời, nghĩa là mỗi người tin Chúa phải thông thạo, phải có sự hiểu biết Lời Đức Chúa Trời theo những sự tỏ ra của Đức Thánh Linh, chứ không có một trường nào mà người ta bởi sự kiêu ngạo mình mà nói đó là “trường thần học, hoặc thánh kinh thần học viện!”

Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời không nhường sự vinh hiển của Ngài cho bất một thần nào khác, nhưng Ngài sẽ làm cho những người kiêu ngạo đó bị hổ thẹn, bởi những kẻ đó đã không bởi Đức Chúa Jêsus Christ (*Ngài là cửa của thiên*) mà nhảy vào chiếm lấy chức vụ mà chỉ có Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời chỉ định người nào, thì người đó mới nhận được mà thôi.

Như vậy, kể từ khi một người cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, thì người đó phải nhận biết luật pháp của Đức Chúa Trời, vì nhờ luật pháp mà người đó biết cuộc đời của mình đã phạm tội gì, ở đâu, khi nào và người đó phải thực hành đức tin của mình tuân theo Lời của Đức Chúa Trời mà ăn năn xưng ra hết thảy mọi tội lỗi mà người đó đã phạm ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Ê-phê-sô 4:1-24: Vậy, tôi là kẻ tù trong Chúa, khuyên anh em phải ăn ở một cách xứng đáng với chức phận mà Chúa đã gọi anh em, phải khiêm nhường đến điều, mềm mại đến điều, phải nhịn nhục, lấy lòng thương yêu mà chiều nhau, dùng dây hòa bình mà giữ gìn sự hiệp một của Thánh Linh. Chỉ có một thân thể, một Thánh Linh, như anh em bởi chức phận mình đã được gọi đến một sự trông cậy mà thôi; chỉ có một Chúa, một đức tin, một phép báp tem; chỉ có một Đức Chúa Trời và một Cha của mọi người, Ngài là trên cả mọi người, giữa mọi người và ở trong mọi người. Nhưng, đã ban ân điển cho mỗi một người trong chúng ta theo lượng sự ban cho của Đấng Christ. Vậy nên có chép rằng: Ngài đã lên nơi cao, dẫn muôn vàn kẻ phu tù, và ban các ơn cho loài người. Và, những chữ “Ngài đã lên” có nghĩa gì, há chẳng phải là Ngài cũng đã xuống trong các miền thấp ở dưới đất sao? Đấng đã xuống tức là Đấng đã lên trên hết các tầng trời, để làm cho đầy đầy mọi sự. Ấy chính Ngài đã cho người này làm sứ đồ, kẻ kia làm tiên tri, người khác làm thầy giảng Tin Lành, kẻ khác nữa làm mục sư và giáo sư, để các thánh đồ được trọn vẹn về công việc của chức dịch và sự gây dựng thân thể Đấng Christ, cho đến chừng chúng ta thấy đều hiệp một trong đức tin và trong sự hiểu biết Con Đức Chúa Trời, mà nên bậc thành nhân, được tầm thước vóc giạc trọn vẹn của Đấng Christ. Ngài muốn chúng ta không như trẻ con nữa, bị người ta lừa đảo, bị mưu chước dỗ dành làm cho lầm lạc, mà dạy động và dờn đổi theo chiều gió của đạo lạc, nhưng muốn cho chúng ta lấy lòng yêu thương nói ra lẽ thật, để trong mọi việc chúng ta đều được thêm lên trong Đấng làm đầu, tức là Đấng Christ. Ấy nhờ Ngài mà cả thân thể ràng buộc vững bền bởi những cái lắt léo, khiến các phần giao thông với nhau, tùy lượng sức mạnh của từng phần, làm cho thân thể lớn lên, và tự gây dựng trong sự yêu thương. Vậy, này là điều tôi nói và điều tôi nhân Danh Chúa mà rao ra: ấy là anh em chớ nên ăn ở như người ngoại đạo nữa, họ theo sự hư không của ý tưởng mình, bởi sự ngu muội ở trong họ, và vì lòng họ cứng cõi nên trí khôn tối tăm, xa cách sự sống của Đức Chúa Trời. Họ đã mất cả sự cảm biết, đành bỏ mình trong một đời buông lung, đem lòng mê đắm không biết chán mà phạm hết mọi điều ô ố. Nhưng anh em học cho biết Đấng Christ thì chẳng phải như vậy, vì anh em đã nghe Lời Ngài, và được dạy dỗ trong Ngài (y theo lẽ thật trong Đức Chúa Jêsus) rằng anh em phải bỏ cách ăn nết ở ngày trước, thoát lột người cũ là người bị hư hỏng bởi tư dục dỗ dành, mà phải làm nên mới trong tâm trí mình, và mặc lấy người mới, tức là người đã được dựng nên giống như Đức Chúa Trời, trong sự công bình và sự thánh sạch của lẽ thật.

Khi một người đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình, thì người ấy đã bắt đầu ở trong năm hân hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ và như vậy, mọi người tin Chúa phải biết rằng, năm cũng có nghĩa là đời của những người tin Chúa được ở trong năm hân hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ, mà năm hân hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ sẽ còn cho tới khi tận thế, nhưng đời của mỗi người thì không ai được biết được bao lâu và người ta không thể biết khi nào thân thể xác thịt của mình qua đời và như vậy, số ngày thuộc về năm hân hỷ của mỗi người đều khác nhau mà ý nghĩa của chữ **trọn năm hân hỷ** được chép trong Lê-vi ký đoạn 25 này không nhất định là 360 ngày, mà là **trọn cuộc đời** của mỗi người tin Chúa ở trên đất này và như vậy, số ngày được sống ở trên đất này của mỗi người tin Chúa thì chỉ có Đức Chúa Trời biết mà thôi. Vậy nên mọi người tin Chúa đang khi còn sống trên đất này, thì phải tận dụng thời gian mình còn được nghe Lời của Đức Chúa Trời, thì phải lo sợ mà mua lấy sự hiểu biết về Lời của Đức Chúa Trời để chăm lo cho sự sống của linh hồn mình và mỗi người phải thanh toán hết các món nợ kể cả những món nợ đến bởi tội lỗi của tổ phụ mình và những tội lỗi mà bởi linh hồn mình vì thiếu sự hiểu biết về luật pháp của Đức Chúa Trời, không quản trị thân thể xác thịt mình vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, khiến thân thể xác thịt mình vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, mà bị ma quỷ cầm buộc và nếu người ta phạm tội nặng thì thân thể xác thịt của người đó sẽ trở thành đồ dùng cho sự gian ác và nếu người ta không thể tìm đủ giá để chuộc lại thân thể mình, thì linh hồn người đó sẽ chết, bởi vì thân thể của người tin Chúa là đền thờ của Đức Chúa Trời, nên khi người ta phạm tội nặng, thân thể người đó bị ô-ố thì Đức Thánh Linh không thể ngự trên người đó được, đồng nghĩa với việc ngọn đèn của Đức Giê-Hô-va nơi linh hồn người đó không được thắp sáng, thì linh hồn đó phải ngồi trong bóng của sự chết. Khi năm hân hỷ của người đó chấm dứt, linh hồn đó phải đối diện với tòa án của Đấng Christ.

Lê-vi ký 25:30: Còn nếu không chuộc lại trước khi giáp hạn một năm trọn, thì nhà ở trong thành có vách bọc đó sẽ về chủ mua và dòng dõi người mãi mãi; đến năm hân hỷ nhà đó không ra khỏi tay họ.

Bản King James version chép: ³⁰ And if ^{H518} it be not redeemed ^{H1350} within ^{H5704} the space ^{H4390} of a full ^{H8549}

year^{H8141}, then the house^{H1004} that is in the walled^{H2346} city^{H5892} shall be established^{H6965} for ever^{H6783} to him that bought^{H7069} it throughout his generations^{H1755}: it shall not go^{H3318} out in the jubilee^{H3104}.

Chữ **chuyện** - redeemed^{H1350} chép trong câu 30 trên, đó là chữ גָּאָל - ga'al, số 1350 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự mua lại, sự chuộc lại bởi người bà con gần, là hành động trả giá cho được mua lại, chuộc lại bởi những người trong họ hàng của người bán, trong dòng họ của người bán, hoặc do chính người bán bỏ tiền ra chuộc lại cho mình, sự trả đủ giá chuộc;*

Đức Chúa Trời nhân từ, giàu lòng thương xót đã cho tuyển dân của Ngài có một thời gian để nhận biết luật pháp công bình của Ngài, để tuyển dân của Đức Chúa Trời phải tận dụng thì giờ để nhận biết chân giá trị của luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho mình, để nhận biết tình trạng sống của linh hồn mình trước sự công bình của luật pháp mà mình đã nhận được từ Đức Giê-Hô-va. Vì luật pháp của Đức Chúa Trời chỉ ra cho loài người biết tội lỗi mà người ta đã phạm ở trước mặt Đức Chúa Trời, vì hết thảy loài người đã phạm tội, thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời và như vậy, hết thảy loài người đều phải ngồi trong bóng của sự chết. Nhưng Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã vì yêu thương của Ngài mà ban luật pháp của Ngài cho loài người để dắt dẫn loài người ra khỏi nơi tối tăm tới nơi sáng láng lạ lùng của Ngài, ấy là để nhờ sự sáng của Đức Chúa Trời ban cho mà linh hồn loài người nhận biết tình trạng lỏa lồ của mình, cùng nhận biết tác dụng cùng quyền phép của luật pháp khi người ta tiếp nhận vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh của Đức Chúa Trời, sẽ phục hồi sự sống của linh hồn người ta và chỉ khi linh hồn của người ta được sự sáng của Lời Đức Chúa Trời chiếu vào, thì người ta mới biết chân giá trị của luật pháp mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã ban cho mình đó là giá cứu chuộc sự sống mình và khi linh hồn người ta nhận biết trách nhiệm của mình, trở dậy quản trị thân thể xác thịt vâng phục luật pháp của Đức Chúa Trời, mà việc đầu tiên mà linh hồn người ta phải làm là thực hành làm theo Lời Đức Chúa Trời là ăn năn, xưng ra hết thảy mọi tội lỗi mà mình đã phạm, cùng nhờ Đức Thánh Linh dắt dẫn mà xưng ra hết thảy những tội lỗi đến từ tổ phụ mình và khi người tin Chúa làm điều đó, ấy là người đó thanh toán các món nợ từ khi người đó còn nằm trong bụng mẹ.

Nhiều người mang danh tin Chúa, nhưng lại nghe theo lời truyền khẩu của những người vô tín, mà cho rằng, khi người ta đã cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình thì không còn tội lỗi nào cai trị trên người ấy nữa, và không có sự rửa sả nào có thể chạm đến họ!

Chúng ta hãy xem Lời Chúa chép gì về Lẽ thật này:

1 Phi-e-rơ 1:14-21: Anh em đã nên như con cái hay vâng lời, thì chớ có làm theo sự dâm dục, là sự cai trị trong anh em ngày trước, về lúc anh em còn mê muội. Nhưng, như Đấng gọi anh em là thánh, thì anh em cũng phải thánh trong mọi cách ăn ở mình, bởi có chép rằng: Hãy nên thánh, vì Ta là thánh. Nếu anh em xưng Đấng không tây vị anh em, xét đoán từng người theo việc họ làm, bằng Cha, thì hãy lấy lòng kính sợ mà ăn ở trong thời kỳ ở trọ đời này, vì biết rằng chẳng phải bởi vật hay hư nát như bạc hoặc vàng mà anh em đã được chuộc khỏi sự ăn ở không ra chi của tổ tiên truyền lại cho mình, bèn là bởi huyết báu Đấng Christ, dường như huyết của chiên con không lỗi không vít, đã định sẵn trước buổi sáng thế, và hiện ra trong cuối các thời kỳ vì cơ anh em, là kẻ nhân Đức Chúa Jêsus tin đến Đức Chúa Trời, tức là Đấng đã khiến Ngài từ kẻ chết sống lại, và ban sự vinh hiển cho Ngài đến nỗi đức tin và sự trông cậy anh em được nương nhờ Đức Chúa Trời.

Vì chúng ta không thể biết khi nào Đức Chúa Trời sẽ tiếp lấy linh hồn mình, vì thế cho nên mỗi người phải tận dụng thì giờ để sống theo Lời của Đức Chúa Trời đã chép trong Kinh-Thánh và mỗi người phải nhờ cậy Đức Thánh Linh để được Ngài dắt dẫn, mà nhận biết tình trạng thật của linh hồn mình trước các tiêu chuẩn mà Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đã định cho những người nào sẽ được gọi dân thánh, là nước thầy tế lễ của Ngài cùng nhận biết linh hồn mình phải làm thế nào và bằng cách nào để được cứu chuộc.

Chỉ khi nào linh hồn chúng ta được Đức Thánh Linh dắt dẫn, thì chúng ta mới biết được các tội lỗi mà chúng ta đã phạm trước khi chúng ta tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình và bấy giờ, khi chúng ta yêu mến luật pháp của Đức Chúa Trời và có lòng kính sợ Danh Ngài, thì Đức Thánh Linh làm chứng cho linh hồn chúng ta là con của Đức Chúa Trời. Chỉ khi chúng ta được làm con của Đức Chúa Trời thì chúng ta mới nhận được quyền sở hữu những sự ban cho của Đức Chúa Trời, nghĩa là linh hồn chúng ta được nhận lãnh những sự đã bị giữ lại trong Đức Chúa Trời bởi cơ tội lỗi của A-đam, là người trước được Đức Chúa Trời tạo nên trên đất này. Những sự đó chính cơ nghiệp đời đời của linh hồn chúng ta.

Người tin Chúa phải biết rằng sự ăn năn cũng đến từ Đức Chúa Trời, chớ không phải vì cơ sợ hãi sự chết

mà người ta có thể ăn năn được, như Kinh-Thánh đã chép:

Công vụ các sứ đồ 11:1-18: Các sứ đồ và anh em ở xứ Giu-đê nghe tin người ngoại cũng đã nhận lấy đạo Đức Chúa Trời. Khi Phi-e-rơ đã trở lên thành Giê-ru-sa-lem, có người tín đồ vốn chịu phép cắt bì trách móc người, rằng: Người đã vào nhà kẻ chưa chịu phép cắt-bì, và ăn chung với họ! Nhưng Phi-e-rơ đem mọi sự đã qua thuật cho họ theo thứ tự và từng điều, rằng: Ta đang cầu nguyện trong thành Gióp-bê, lúc đó ta bị ngất trí đi, thấy sự hiện thấy: có vật gì giống như cái khăn lớn, níu bốn chéo lên, từ trên trời sa xuống đến tận ta. Ta xem xét kỹ càng, thấy trong đó có các loài thú bốn cẳng trên đất, các thú rừng, các côn trùng và các loài chim trên trời. Ta lại nghe có tiếng phán rằng: Hỡi Phi-e-rơ, hãy chớ dậy, giết thịt và ăn. Ta thưa rằng: Lạy Chúa, chẳng vậy; vì không bao giờ có vật chi dơ dáy hay chẳng sạch vào miệng tôi đâu. Tiếng từ trời phán cùng ta lần thứ hai mà rằng: Chớ coi điều Chúa đã làm cho tinh sạch như là dơ dáy. Lời đó lặp lại ba lần, đoạn, thay thay đều thâu lại lên trời. Kìa, cũng một lúc đó, ba người ở thành Sê-sa-rê chịu sai đến cùng ta, đã tới tận cửa nhà ta ở. Đức Thánh Linh truyền cho ta phải đi với ba người ấy, đừng nghi ngại gì. Nay, sáu người anh em đây đồng đi với ta, và chúng ta đều vào trong nhà Cọt-nây. Người này thuật lại cho ta thể nào tại nhà mình đã thấy một thiên sứ hiện đến và phán rằng: Hãy sai tới thành Gióp-bê, mời Si-môn cũng gọi là Phi-e-rơ đến đây. Người ấy sẽ nói cho người những lời, mà nhờ đó, người và cả nhà mình sẽ được cứu chuộc. Ta mới khởi sự nói, thì có Đức Thánh Linh giáng trên họ, cũng như ban đầu Ngài đã giáng trên chúng ta. Ta bèn nhớ lại Lời Chúa đã truyền rằng: Giảng đã làm phép báp-tem bằng nước; nhưng các người sẽ chịu phép báp-tem bằng Đức Thánh Linh. Vậy, nếu Đức Chúa Trời đã ban cho họ cũng một ơn như cho chúng ta, là kẻ đã tin đến Đức Chúa Jêsus Christ, thì ta là ai, mà ngăn trở Đức Chúa Trời được? Tín đồ nghe bấy nhiêu lời xong, đều thỏa thuận và ngợi khen Đức Chúa Trời, rằng: Vậy Đức Chúa Trời cũng đã ban sự ăn năn cho người ngoại để họ được sự sống!

Thời gian chúng ta đang sống đây, như Lời Chúa đã chép là **trước khi giáp hạn một năm trọn**, vì ý nghĩa của chữ **năm - years**^{H8141} chép trong câu 30 trên, đó là chữ **שָׁנָה**- shaneh, số 8141 ra từ chữ **שָׁנָה**- shanah, số 8138 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **năm, đời người, suốt đời, một thời gian được chỉ định, được sắp đặt, được nhắc lại, được lặp lại, được làm lại lần nữa, sự thay đổi, sự biến đổi, để sửa đổi lại, thuộc đo thời gian;**

Giáp hạn nghĩa là thời kỳ linh hồn chúng ta đang sống đây, mỗi ngày lại xích gần tới hạn cuối cùng mà Đức Chúa Trời đã dành cho sự cứu chuộc linh hồn chúng ta. Vậy nên mỗi người tin Chúa ta phải hành động để nắm chắc quyền sở hữu sản nghiệp mình, trong đó có thân thể xác thịt của mình, phải hoàn toàn thuộc về mình, mà dấu hiệu nhà tạm của chúng ta khi đã thuộc quyền sở hữu của linh hồn mình, đó là sự bình an, sự vui mừng trọn vẹn, sự khỏe mạnh, không có một thứ bệnh nào của thế gian còn ở trên thân thể mình nữa và chúng ta được tự do thờ phượng Đức Chúa Trời bằng tâm thần và bằng Lễ thật.

Lê-vi ký 25:30: Còn nếu không chuộc lại trước khi giáp hạn một năm trọn, thì nhà ở trong thành có vách bọc đó sẽ về chủ mua và dòng dõi người mãi mãi; đến năm hân hỷ nhà đó không ra khỏi tay họ.

Bản King James version chép: ²⁹And if ^{H3588}a man ^{H376}sell ^{H4376}a dwelling ^{H4186}house ^{H1004}in a walled ^{H2346}city ^{H5892}, then he may redeem ^{H1353}it within ^{H5704}a whole ^{H8552}year ^{H8141}after it is sold ^{H4465}; within ^{H5704}a full ^{H3117}year ^{H3117}may he redeem ^{H1353}it.

Đây là Lời cảnh báo của Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời đối với tuyển dân của Ngài, cả dân Y-sơ-ra-ên với những người sẽ tin đến Danh của Đức Chúa Jêsus Christ trong kỳ hoán cải, là thời kỳ sau rốt này, nên mọi người phải tỉnh thức trước những điều kiện của sự cứu chuộc, vì ý nghĩa của chữ **giáp hạn - the space**^{H4390} chép trong câu 30 trên, đó là chữ **מֵלֵךְ**-male', số 4390 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: **để lấp đầy khoảng trống, cho được đủ, được đầy đủ, được hoàn thành, được kết thúc, được xác nhận, được chứng thực, mãn hạn, hết hiệu lực, được thuyết phục, được chứng minh, được thích hợp;**

Chúng ta tiếp tới Lê-vi ký 25 câu 31: Nhưng các nhà ở nơi hương thôn không có vách bọc lấy, thì kể như ruộng đất; chủ bán có phép chuộc lại; đến năm hân hỷ nhà sẽ về nguyên chủ.

Bản King James version chép: ³¹But the houses ^{H1004}of the villages ^{H2691}which ^{H834}have no ^{H369}wall ^{H2346}round ^{H5439}about them shall be counted ^{H2803}as the fields ^{H7704}of the country ^{H776}: they may be redeemed ^{H1353}, and they shall go ^{H3318}out in the jubilee ^{H3104}.

Chữ **hương thôn - the villages**^{H2691} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **כַּתְּשֵׁר**- chatser, số 2691 ra từ chữ **כַּתְּשֵׁר**

chatsar, số 2690 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *cái vườn có hàng rào vây quanh, được bao bọc với những cọc rào lại, cái làng được tách riêng khỏi các xứ khác, người thổ kèn;*

Chữ **được kể như - shall be counted**^{H2803} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **כַּשָּׁב** - **chashab**, số 2803 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *được tính là, được hiểu là, được nhìn nhận là, được kể là;*

Chữ **ruộng - the fields**^{H7704} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **שָׂדֵה** - **sadeh**, số 7704 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *để trải rộng ra, để truyền bá tư tưởng ra, cánh đồng, quê hương, đồng quê, nơi ở của những thú hoang;*

Chữ **đất - the land**^{H776} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **אֶרֶץ** - **'erets**, số 776 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *đất, đồng ruộng, trái đất, quê hương, lãnh thổ, đồng vắng, thế gian; để trở nên vững bền;*

Chữ **chuộc lại - redeemed**^{H1353} chép trong câu 31 trên, đó là chữ **גָּאָל** - **geullah**, số 1353 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *sự chuộc lại, quyền chuộc lại, sự bỏ tiền ra chuộc lại một tù nhân, sự trả hết nợ, sự bồi thường, sự mua lại vật bị cầm thế, sự chuộc lại quyền lợi;*

Chữ **sẽ về - go**^{H3318} **out** chép trong câu 31 trên, đó là chữ **יָצָא** - **yatsa'**, số 3318 của tiếng Hê-bơ-rơ, có nghĩa là: *được giải phóng, giải thoát, được rút ra, được ra khỏi, được kéo ra, được mang ra khỏi;*

Lời Chúa chép trong câu 31 trên là nói về những người tin Chúa, hay có thể nói là mới tin nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Chúa của sự sống mình thông qua ân điển của Đức Chúa Trời và những người này chưa nhận được những sự ban cho của Đức Thánh Linh, chưa được tái sanh, nhưng vì họ có đức tin nơi Danh của Đức Chúa Jêsus Christ thông qua chức vụ truyền giải của những người được Đức Thánh Linh sai đi rao giảng Tin-Lành quyền phép của Đức Chúa Trời, còn nhà của những người đó là nói về thân thể xác thịt của họ đã bị bán cho ma quỷ từ khi những người đó còn nằm trong bụng mẹ, chứ không phải bởi tội lỗi do chính những người đó đã phạm ở trước mặt Đức Chúa Trời.

Khi những người đó cầu nguyện tiếp nhận Đức Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cuộc đời mình thì những người đó bắt đầu ở trong năm hân hỷ của Đức Chúa Jêsus Christ và những người đó phải nhận biết trách nhiệm của mình là phải ăn năn xưng ra các tội lỗi mà tổ phụ của họ đã phạm mà vì cơ các tội lỗi đó mà thân thể xác thịt của họ bị ma quỷ cầm buộc (bị bán cho tội lỗi từ khi người ta còn nằm trong bụng mẹ). Khi các tội lỗi đó được xưng ra bởi đức tin và trong sự hiểu biết của những người đó trước luật pháp của Đức Chúa Trời, thì thân thể của những người đó sẽ được chuộc lại, chứ không có sự tự động được giải phóng.

Câu 31 này không nói về sự cứu chuộc linh hồn, nhưng nói về sự giải cứu thân thể xác thịt của người tin Chúa ra khỏi sự rửa sả của luật pháp, như dân Y-sơ-ra-ên đã được giải cứu ra khỏi ách tội mọi cho xứ Ê-díp-tô vậy, linh hồn của những người đã được giải cứu đó vẫn còn phải ngồi trong bóng của sự chết, nên tại nơi đồng vắng Si-nai, họ được Giê-Hô-Va Đức Chúa Trời ban luật pháp của Ngài cho họ, hầu cho mỗi người Y-sơ-ra-ên sẽ phải chọn cho mình được cứu chuộc sự sống mình nếu họ vâng giữ và tuân theo các mạng lệnh và các điều răn của Đức Chúa Trời.

Câu 31 chép rõ là: **Nhưng các nhà ở nơi hương thôn không có vách bọc lấy, thì kể như ruộng đất; chủ bán có phép chuộc lại; đến năm hân hỷ nhà sẽ về nguyên chủ.**

Chữ **nguyên chủ** được chép trong câu 31 này là do người dịch đặt vào, chứ không có trong nguyên văn, vì trọng tâm của câu 31 là nói về thân thể xác thịt của những người tin Chúa, những người thuộc về tuyển dân của Đức Chúa Trời và các nhà đó là sản nghiệp của những người thuộc về Đức Chúa Trời.

Bài tiếp theo chúng ta sẽ tiếp tục suy gẫm và học cho biết những sự sâu nhiệm của Lời Đức Chúa Trời được Đức Thánh Linh đã tỏ ra cho chúng ta, vì Ngài đang đưa chúng ta lên cao trong sự nhận biết Lời của Đức Chúa Trời, hầu cho chúng ta được mặc lấy người mới, là người đang đổi ra mới theo hình tượng Đấng dựng nên người ấy, đặng đạt đến sự hiểu biết đầy trọn. A-men!